

உ
கணபதிதுணை.

திருவேங்கடநாதர்

அருளிச்செய்த



கீதாசாரத் தாலாட்டு.

இஃது

ஸ்ரீ கோயிலூர்

பொன்னம்பல சுவாமிகள்

முன்னிலையில்

பரிசோதித்த பிரதிக்கொண்டது.



சென்னை

பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1924.

௧௯-24, தாண்டவராயப்பிள்ளை வீதி.

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஆக்கியோன்பெயர், நூல்வந்தவழி, நூற்பெயர், நூற்பயன்.
வெண்பா.

மாதையர்கோன் வேதநவில் வாய்வேங் கடநாதன்
காதையுறப் பார்த்தனுக்குக் கண்ணனருள்-கீதைக்
கருத்துயர்தா லட்டாகக் கட்டுரைத்தான் யாருங்
கருத்துயர்நீர் தெய்தக் கதி.

காப்பு.

அறசிராசிரியவிருத்தம்.

ஐவகைப் பொருளு நான்கு கரணமுங் குணங்கண் மூன்றுஞ்
செய்வினை யிரண்டு மொன்றி யாவருந் திகைப்ப நின்ற
பொய்யிரு ளகல ஞானப் பொருட்கதிர் விரித்த புத்தேள்
கைவள ராழிச் செங்கட் கண்ணனைக் கருத்துள் வைப்பாம்.

உ
கணபதிதுணை.

கீதாசாரத் தாலாட்டு.



து ல்.

சீராருந் பரமார்த்த தெரிசனத்தை யருள்செய்யப்
பேராருந் தேசிகனுய்ப் பெருமானே வந்தவரோ. (க)

திருத்தேரிற் சாரதியாய்ச் சேர்ந்திருந்துங் கீதையினு
லருச்சுனற்கு மெய்ஞ்ஞான மனைத்துமுரை செய்தவரோ. (ங)

சாரதியாய்த் தேர்செலுத்தித் தனஞ்சயநீ தானையினைப்
பாரெனப்பார்த் தேவிசயன் பயந்துமலர்த் தாள்வணங்கி. (ஈ)

அமார்க்குவந்த சுற்றத்தா ரனைவரையுங் கொல்வதின
லெமக்கழியாச் சோகம்வினைந் தெய்துமென வேவினவ. (உ)

செஞ்சமரிற் பந்துசனஞ் சேதம்வரு மென்றிரங்கி
யஞ்சினவன் பயந்தீர்த்தே யமர்செய்யச் சொன்னவரோ. (ஊ)

சுற்றமறிற் சோகமெனச் சொல்லினைசற் றறிந்தவன்போற்
கற்றுணர்ந்த பேரதனாற் கலங்கார்கா னென்றவரோ. (஋)

கலங்காரோ விறப்புலரிற் கற்றுணர்ந்த பேரேனா
மலங்காம னுனிருக்கும் வகையுரையு மெனவினவ. (ஏ)

நீயுநானும் புவிமே னிருபர்களு மெய்யுணர்வா
லாயுங்காற் பிறந்திறப்ப தார்க்குமிலை யென்றவரோ. (அ)

ஈங்கெவர்க்கும் பிறந்திறப்ப தில்லையென்றீ ரிவ்வுலகி
ன்குபவ மார்க்கிதனை நிச்சயமாய்ச் சொல்லுமென. (ஆ)

இத்தரையிற் பிறந்திறப்ப தெடுத்தவுடற் கடுத்தபொறி
நித்தியமா கியவான்மா நின்சொருப மென்றவரோ. (க0)

அங்கமுயி ரிந்தியநா னன்றிவே நெனைக்கானே
னிங்கியான் வேறுண்டே லெனக்கறியப் புகலுமென. (கக)

மெய்யுயிரிற் தியங்களல்லால் வேறறியே னென்றவனைப்
பையவவை யாலறியப் படானுநீ யென்றவரோ. (கஉ)

தேகம்வே றாகிலதைச் சேர்ந்ததிவ ணேதெனவே
சோகமே வினைகருமக் தொடர்ச்சியினு லென்றவரோ. (கங)

தேகமெடா முன்கருமச் செயல்வருமா றேதெனவே
யேகமா மரமும்கித்து மெனுமுறைபோ லென்றவரோ. (கச)

காயமுந்தா னும்பிறிதேற் கன்மமெவர் செய்ததெனத்
தியவுடற் கலதுகன்மச் செயறனக்கே தென்றவரோ. (கரு)

படர்கரும முடல்செய்யிற் பலமுறுவ தார்க்கெனவே
யடர்பலமு முடற்கேயா டறிவார்க்கே தென்றவரோ. (கஈ)

வெய்யகிளை யுடற்கென்றான் மெய்யிங்கே விழுவான்மா
வையமற நரகசொர்க்க மனுபவிப்ப தேதெனவே. (கஎ)

அனுபவமே யிலையதுவி ணாரோபித நிகழ்த்திற்
றனுகராணச் செயறனதாச் சார்வதுபோ லென்றவரோ. (கஅ)

மற்றுடலின் செய்கைதன்மேல் வருமயக்க மேதெனவே
முற்றுணர்வொன் றில்லாத மோகமென்று சொன்னவரோ. (க)

அறிவுதே கந்தனக்கோ வான்மாவிற் கோவெனவே
பிறிவுசெயி லகித்துடலம் பிரமமறி வென்றவரோ. (உ௦)

தேகமகிந் தாகிலிந்தச் செயல்வருவ தேதெனவே
யேகபரஞ் சோதியின்முன் னிருக்கையினு லென்றவரோ (உ௧)

இருக்கிஹ மசேதனத்துக் கிச்செயலுண் டோவெனவே
யுருக்குபடாக் காந்தமுன்னி லுசிரிக ரென்றவரோ. (உ௨)

சொன்னசெய லுடற்கானுற் சுகதுக்க மியார்க்கெனவே
யன்னசுக துக்கமுந்தா னவவுடற்கே யென்றவரோ. (உ௩)

சேதனம் மான்மாவைச் சேராத துக்கசுக
மோதுசட மாமுடலை யுற்றிடுமோ சொல்லுமென, (உ௪)

பூதமைந்தோ டைந்துயிர்கள் புலன்கள்பத்து மனமுதனான்
கீதிருமெய் யிதின்மனத்துக் கின்பதுன்ப மென்றவரோ. (1)

இந்தவிரு வகைத்தனுவிற் கேதுவே தெனவினவ
முந்தியகா ரணமதனான் மூன்றுதனு வென்றவரோ. (2சு)

மனமறியுந் துக்கசுக வரவென்றீ ரம்மனமும்
வினவிலசே தனமலவே விரித்தெனக்கு விளம்புமென. (2எ)

அம்மனத்தி லான்மா வபேதம்போற் றோன்றுதலால்
விம்முதுக்க சுகத்தைமன மேவுமென்று சொன்னவரோ. (3)

அந்தமனோ துக்கசுக மதனிடத்து நில்லாமல்
வந்திலங்கு மான்மாவை மருவியதென் சொல்லுமென. (2சு)

பய்யகன லின்சூடு மேல்வைத்த சட்டியினு
பய்யபுன லூடுவந்தங் கொன்றுதல்போ லென்றவரோ. (௩௦)

சித்தாகு மான்மாவுஞ் செடமாகுஞ் சித்தமுந்தா
னொத்தாங் கிரண்டுமொன்ற யுற்றவகை சாற்றுமென. (௩௧)

வல்லிரும்பு கனலுடனே மருவியது போன்மனமு
மொல்லையிலான் மாவுடனே யுற்றதுகா ணென்றவரோ. (௩௨)

உற்றதெத னுலெனவே யுள்ளமவி வேகமுறப்
பற்றியதன் மேலுமதன் பண்புவந்த தென்றவரோ. (௩௩)

அடுத்தகுணம் போமோபின் னான்மாவை விட்டெனவே
யெடுத்தசெம்பூ நிறம்படிகத் தேறுதல்போ லென்றவரோ. (3)

சுத்த படிகம்போற் சொரூபமாய்த் தானிருக்க
மெத்தவுமா சாமலின மேவியதென் சொல்லுமென. (௩௫)

அனாதியாம் வாசனையா லடைந்ததா சாமலின
மனோபந்த மிருக்கின்முத்தி வாராதென் றுரைத்தவரோ. (3)

பந்தமெது முத்தியெது பகுத்துரைக்க வேண்டுமென்றன்
சிந்தை தெளியவென்று திருத்தாளினை வணங்க. (௩௭)

மெய்யுயிரிற் தியங்களல்லால் வேறறியே னென்றவனைப்
பையவனை யாலறியப் படாணுநீ யென்றவரோ. (கஉ)

தேகம்வே றுகிலதைச் சேர்ந்ததிவ ணேதெனவே
சோகமே விளைகருமத் தொடர்ச்சியினு லென்றவரோ. (கங)

தேகமெடா முன்கருமச் செயல்வருமா றேதெனவே
யேகமா மரமும்வித்து மெனுமுறைபோ லென்றவரோ. (கச)

காயமுந்தா னும்பிறிதேற் கன்மமெவர் செய்ததெனத்
தியவுடற் கலதுகன்மச் செயறனக்கே தென்றவரோ. (கரு)

படர்கரும முடல்செய்யிற் பலமுறுவ தார்க்கெனவே
யடர்பலமு முடற்கேயா மறிவார்க்கே தென்றவரோ. (கஈ)

வெய்யவினை யுடற்கென்றான் மெய்யிங்கே விழுவான்மா
வையமற நரகசொர்க்க மனுபவிப்ப தேதெனவே. (கஎ)

அனுபவமே யிலையதுவீ னாரோபித நிகழ்த்திற்
றனுகரணச் செயறனதாச் சார்வதுபோ லென்றவரோ. (கஅ)

மற்றுடலின் செய்கைதன்மேல் வருமயக்க மேதெனவே
முற்றுணர்வொன் றில்லாத மோகமென்று சொன்னவரோ. (க)

அறிவுதே கந்தனக்கோ வான்மாவிற் கோவெனவே
பிறிவுசெயி லகித்துடலம் பிரமமறி வென்றவரோ. (உ௦)

தேகமகித் தாகிலிந்தச் செயல்வருவ தேதெனவே
யேகபரஞ் சோதியின்முன் னிருக்கையினு லென்றவரோ (உக)

இருக்கினு மசேதனத்துக் கிச்செயலுண் டோவெனவே
யுருக்குபடாக் காந்தமுன்னி லுசிரிக ரென்றவரோ. (உஉ)

சொன்னசெய லுடற்கானாற் சுகதுக்க மியார்க்கெனவே
யன்னசுக துக்கமுந்தா னவ்வுடற்கே யென்றவரோ. (உங)

சேதனம் மான்மாவைச் சேராது துக்கசுக
மோதுசட மாமுடலை யுற்றிடுமோ சொல்லுமென, (உச)

பூதமைந்தோ டைந்துயிர்கள் புலன்கள் பத்து மனமுதனான்
கீதிருமெய் யிதின்மனத்துக் கின்பனும்ப மென்றவரோ. (௧)

இந்தவிரு வகைத்தனுவிற் கேதுவே தெனவினவ
முந்தியகா ரணமதனான் மூன்றுதனு வென்றவரோ. (௨௬)

மனமறியுந் துக்கசுக வரவென்றீ ரம்மனமும்
வினவிலசே தனமலவே விரித்தெனக்கு விளம்புமென. (௨௭)

அம்மனத்தி லான்மா வபேதம்போற் றோன்றுதலால்
விம்முதுக்க சுகத்தைமன மேவுமென்று சொன்னவரோ. (௨)

அந்தமனோ துக்கசுக மதனிடத்து நில்லாமல்
வந்திலங்கு மான்மாவை மருவியதென் சொல்லுமென. (௨௯)

பய்யகன லின்சூடு மேல்வைத்த சட்டியினு
பெய்யபுன லூடுவந்தங் கொன்றுதல்போ லென்றவரோ. (௩௦)

சித்தாகு மான்மாவுஞ் செடமாகுஞ் சித்தமுந்தா
னெந்தாங் கிரண்டுமொன்ற யுற்றவகை சாற்றுமென. (௩௧)

வல்லிரும்பு கனலுடனே மருவியது போன்மனமு
மொல்லையிலான் மாவுடனே யுற்றதுகா ணென்றவரோ. (௩௨)

உற்றதெத னுலெனவே யுள்ளமவி வேகமுறப்
பற்றியதன் மேலுமதன் பண்புவந்த தென்றவரோ. (௩௩)

அடுத்தகுணம் போமோபின் னான்மாவை விட்டெனவே
யெடுத்தசெம்பூ நிறம்படிகத் தேறுதல்போ லென்றவரோ. (௩)

சுத்த படிகம்போற் சொருபமாய்த் தானிருக்க
மெத்தவுமா சாமலின் மேவியதென் சொல்லுமென. (௩௫)

அனாதியாம் வாசனையா லடைந்ததா சாமலின்
மனோபந்த மிருக்கின்முத்தி வாராதென் றுரைத்தவரோ. (௪)

பந்தமெது முத்தியெது பகுத்துரைக்க வேண்டுமென்றன்
சின்தை தெனியவென்று திருத்தாளினை வணங்க. (௩௭)

தேகாதி தானெனவே சேரபிமா னங்கள்பந்த
மாகாத மானம்விடி. லரியமுத்தி யென்றவரோ. (௩௮)

அபிமானம் வரும்வகையு மாங்கதனைத் தீர்வகையுந்
தரியாம னுனறியத் தயவாகக் கூறுமென. (௩௯)

மறந்திடுமெஞ் ஞானத்தான் மனம்வந்த தஞ்ஞான
மிறந்துவிடின் மானமும்போ மென்னவுரை செய்தவரோ. (௪)

அந்தமுறை யஞ்ஞான மனுசுவதும் போவதுவுஞ்
சந்தயமி லாதறியத் தயவாகக் கூறுமென. (௪௧)

அஞ்ஞானம் வந்த தனாதியது சொல்வதல்ல
மெய்ஞ்ஞானத் தாலே விடுமென் றுரைத்தவரோ. (௪௨)

இரவியெதி ரடுத்துவந்த விருட்போல வஞ்ஞானம்
வரவிதிபோ சோதிதன்பால் வந்தவகை யேதெனவே. (௪௩)

அந்த வறிவுவந்தா லஞ்ஞான மில்லையப்பாற்
சந்ததமு மானந்த சாக்ரங்கா னென்றவரோ. (௪௪)

வேதாந்தத் தாற்குருவான் மெய்ஞ்ஞானம் வந்தவுடன்
றிதான துக்கசுகத் தீராத தேதெனவே. (௪௫)

பற்றறுமோ துக்கசுகம் பரோட்சஞா னத்தாலே
யற்றமா மவ்விரண்டு மபரோட்சத் தென்றவரோ. (௪௬)

பரோட்சமப ரோட்சமெது பகுத்துரைக்க வேண்டுமென்றன்
றிரோதமாம் புத்திரன் றாய்த் தெளியும் படிக்கெனவே. (௪௭)

பகர்ந்த சத்தஞானம் பரோட்ச மனுபவத்தா
லகம்பிரம மெனுஞான மபரோட்ச மென்றவரோ. (௪௮)

தான்பிரம மென்றறிந்துந் தனுவைத்தா னென்றபுத்தி
யேன்போக வில்லையதை யெனக்கறியப் புகலுமென. (௪௯)

கேள்வியினுன் மனனத்தாற் கிளர்ந்தயோ கங்களினு
லான்பிரமத் தனுபவம்வந் ததுதீரு மென்றவரோ. (௫௦)

ஆதியாஞ் சிற்சொருப மாகாத தானினிமேற்
சோதிமன னாதியினற் சொருபமா மோவெனவே. (ருக)

எப்போதுஞ் சின்மயந்தா னெனன்மறந்து தேடுவது
செப்புமிடற் றணியிருக்கத் தேடுதல்போ லென்றவரோ. ()

தேடியபின் நேகபுத்தி தீர்ந்துபோய்ச் சிற்சொருபங்
கூடுவனோ யானென் குறைதீரச் சொல்லுமென. (ருங்)

வந்தவுடல் வேறாயும் வாசனையாற் றுனெனலாற்
சந்தயமென் றற்சொருபந் தானாதற் கென்றவரோ. (ருச)

தனுவைத்தா னெனும்பிரமை சத்தஞா னத்திலுற
தனுபவமெய்ஞ் ஞானத்தா லறம்வகையே துரையுமென. ()

விளக்குவிளக் கெனும்மதனால் வெய்யவிருள் போய்விடுமோ
துளக்கமிலா விளக்கேற்றிற் றொலையுமிரு ளென்றவரோ. ()

நெடுங்கால மான்மாலை நீங்காத வஞ்ஞானம்
விடுங்கால மெந்நாளோ மெய்ஞ்ஞானத் தாலெனவே. (ருள)

அந்தகாரங் குகையி லாயிரநா ளிருந்தாலுஞ்
செந்தீபங் கண்டவுடன் தீர்வதுபோ லென்றவரோ. (ருஅ)

கருமயோ கந்தவமே காரணமா நீங்காம
லருமையா ஞானம்வந்தோ வஞ்ஞானம் போமெனவே. (ருகூ)

குத்துவெட்டும் படைகளினற் கூடுமோ விருடுரக்க
வுத்தமமாம் ரவியுதித்தா லோடுமிரு ளென்றவரோ. (கூ௦)

அஞ்ஞான விருடுரக்க வறியாத நல்லகன்ம
மெய்ஞ்ஞானந் தனைப்பலிக்கும் விதமெவ்வா றெனவினவ. ()

கரும மிருவகையாங் காமியநிட் காமியமென்
றிருவகையி னிட்காம மேதுகா னென்றவரோ. (கூஉ)

கருமமே காரணமாய்க் கட்டுரைத்தீ ரிவ்வுலகை
யொருவும் வகையைமெய்க் கோதென் றடிபணிய. (கூங்)

- இந்திரசா லம்போல விவ்வுலகை நம்மிடத்திற்
 றந்திரமாய்த் தோற்றுவித்தோஞ் சத்தியமல வென்றவரோ. ()
- மித்தையெனுஞ் சுகத்துநின்பால் விளங்குமோ வெனவினவச்
 சத்திதனி லேரசிதந் தோன்றுதல்போ லென்றவரோ. (சுரு)
- ஆயல்வெள்ளி சத்தியின்மே லாரோ பிதங்குடு
 மியலுள்ள சுகமுமுன்வே நிருந்ததுமுண் டோவெனவே. ()
- மனமயக்கம் பிடிக்கவில்லா வத்துவுந்தோன் நிடுமதுவோ
 கனவில்விண்ணிற் றுன்பறக்கக் கண்டதுபோ லென்றவரோ. ()
- கனவுபோற்பிரபஞ்சமென்றீர்கண்விழித்தாற்கனவுபொய்யாம்
 வினவுசகந் தினமுமெய்யாய் விளங்குவதென் சொல்லுமென. ()
- * மெய்யாக விளங்குவது மெய்ஞ்ஞானம் வருமளவும்
 பொய்யாம்பின் கனவதுபோற் போதம்வரி லென்றவரோ. ()
- முன்புகண்ட கனவுபொய்யா மொழிசாக்ரம் போலவென்றீர்
 பின்புமுத்தித் தசையடைந்தும் பிரபஞ்சநிற்ப தேதெனவே. ()
- தெரிந்தவர்க்குத் தோற்றுவது தெத்தபடம் போல்வதல்லாற்
 பரந்தசகந் காரியத்திற் பயன்படா தென்றவரோ. (எக)
- கன்மவினை யஞ்ஞானங் கடந்துமதன் காரியமாம்
 புன்மையுறு மெய்யுடனே போகாத தேதெனவே. (எஉ)
- வெட்டவிழு மாம்பசந்து விளங்குதல்போற் சிலகால
 ஸட்டகன்ம மாய்ந்துமங்க நடுத்திடுங்கா னென்றவரோ. (எங)
- சென்மம்போய் முத்தியினைச் சேரச் சிலரிருக்கத்
 தொன்மையான் மாப்பலவோ சொரூபம் பகருமென. (எச)
- பிரமமென்று மீசனென்றும் பெருகுபல சீவனென்று
 முரைமயக்க டலதான்மா வொருவனே யென்றவரோ. (எடு)
- ஏகந்தா னான்மா வெனும்வகையே மெய்யானு
 லாகந்தோ றும்பலவா யமாந்ததென்னோ சொல்லுமென. ()

பலகடத்திற் சலக்தூடு பாணுவிம்பந் தோன்றுதல்போற்[ரோ.
றொலைவில்புத்தி தொறுமான்மாத் தோன்றுதல்கா னென்றவ
ஆதித்தன் போலான்மா வளவில்புத்தி தொறுந்தோன்றிற்
சாதிக்கு முத்தியெவர் தமக்கதனைச் சாற்றுமென. (எஅ)

பந்தமுத்தி தானுமந்தப் பரந்தபுத்தி தனக்கேயா
மந்தவிம்பந் தனக்கிலையென் றறிவுவரச் சொன்னவரோ. ()

பரமேக மாயுமதிற் பலசீவ ரேதெனவே
யொருகடலிற் பலகுமிழி யுதிப்பதுபோ லென்றவரோ. (அ0)

சீவனது தானென்றுஞ் சேரும் பிரமமென்று
மாவதுவோ பேரின்ப மாங்கதெனக் கோதுமென. (அக)

ஏகம் பிரம மிரண்டிலை வீறுமல
சோகமுறும் பேதமறிற் றோன்றுமின்ப் மென்றவரோ. (அஉ)

சீவபேதம் போமோ சித்தொன்றா மோவெனவே
யாவன்மன மறுஞ்சமுத்தி யவத்தையிற்பா ரென்றவரோ. ()

பேதமல விவ்வுலகம் பிரமமய மென்றறிந்தும்
பூதமய மாய்த்தோற்றல் போகாத தேதெனவே. (அச)

கானலை ரென்றோடிக் கண்டவர்க்குத் தீர்ந்தபின்னும்
வானுலவு நீராகி வயங்குதல்போ லென்றவரோ. (அரு)

அறிவானு நல்லறிவு மறியப் படும்பொருளும்
பிறிவாய்முன் றாயிருத்தல் பேதமல வோவெனவே. (அசு)

சொப்பனத்திற் றனித்தொருவன் றோற்றம்வே றில்லையங்கே
கற்பனையாம் பொருளறிவு காண்பவன்போ லென்றவரோ. ()

கற்பனையாம் பேதங்கள் காணுமற் போம்வகையை
விற்பனமா நானறிய விளம்புமென வேவணங்க. (அஅ)

துரியமாம் யோகத்தாற் றாயமனம் லயமானு
லரியமு வகைவிகற்ப மழியுமென்று சொன்னவரோ. (அகூ)

சிறந்திருக்கு மான்மாவுஞ் செகமெல்லா நிறைந்திருந்து
மறைந்தெனக்குத் தோன்றாத வகையேது சொல்லுமென. ()

சத்துச்சித் தாநந்தந் தான்முன்று மதனுடனே
யொத்துற்று நாம வருவஞ் சுகமாகி. (கூக)

இருக்கையினிற் றேன்று திவைமூன்றும் பிரமமென
மிக்கில்வரும் பின்னிரண்டு மறிசுகமென் றுரைத்தவரோ. ()

அறிந்துகொண் ஞானத்தாலே யான்மாவை யென்றுரைத்தீர்
சிறந்தொளிரு மான்மாவுந் திரிசியமா மோவெனவே. (கூங)

முத்தியஞா னத்தாலே முதிருமஞ்ஞா னந்துறக்கிற்
சின்தையிலான் மாச்சயமாய்த் திகழுமென்று சொன்னவரோ.

இனியமுத்திச் சுகமிருப்ப தெப்படியென் றேவினவ
வனுபவத்தி லறியிடயா னந்தம்போ லென்றவரோ. (கூடு)

மனலயம்வந் தவரலது மற்றிலரோ முத்தரெனச்
சனகனைப்போற் சீவன்முத்தர் தாமுமுள ரென்றவரோ. ()

சீவன்முத்தி யடைந்தோர்கள் செயலுமவர் தங்குணமு
நாவுரைக்கும் வரசுகமு நானறியச் சொல்லுமென. (கூஎ)

வருங்கருவு பிறப்பினோடு வளர்தல்பருத் தல்குறைத [ரோ.
லொருங்கலுமெய்க் கென்றதனை யொறுத்திருப்பா ரென்றவ

பார்ப்பதுவுங் கேட்பதுவும் பகர்வதுவுஞ் செல்வதுவு
மேற்பதுவுங் கரணதன்ம மெனத்துதுணிவா ரென்றவரோ. ()

பசிதாக முயிர்க்கெனவே பயந்துக்கஞ் சுகங்காமம்
வசிகோப மதிக்கெனவே மகிழ்த்திருப்பா ரென்றவரோ. (க00)

வீடுந்தா ரமுமுறவு மேனியென்று மிருந்தாலு
நீடுந்தா மரையிலநீர் நிகராவா ரென்றவரோ. (க0க)

பற்றிடுங்கா யமுந்தானும் பன்னொளான் றுயினும்பி
னுற்றபுளி யம்பழமு மோடுமொப்பா ரென்றவரோ. (க0உ)

கூறுமுல கியற்கையுடன் கூடினுமெய்துஞ் ஞானம்வந்தோர்
சேறும்பிள்ளைப் பூச்சியும்போற் றிரிவார்கா னென்றவரோ. ()
ததியூடு கடைந்தவெண்ணெய் தான்மோரிற் கிடப்பதுபோன்
மதியோடு கூடினும்பின் மயங்கார்கா னென்றவரோ. (க0ச)
அருச்சுனன்றன் பொருட்டாக வணைவருக்கு ஞானம்வரப்
பொருந்தியதே சிகவடிவாம் புண்ணியரே கண்வளரீர். (க0ரு)
ஆயர் குலமாத ரளவிலோரைப் புணர்ந்துந்
தூய பதினாறு யிரவருடன் ரேய்ந்திருந்தும். (க0க),
பரம முனிவர்முன்னே பரிச்சித்தைத் தீண்டியன்று
பிரமசரி யஞ்செலுத்தும் பேரொளியே கண்வளரீர். (க0எ)

வெண்பா.

ஆதிமூ லம்விசயற் காதிமறை யின்பொருளை
யோதியு ணர்த்துமிந்த வுண்மைதனைக்-காதலுற்றுக்
கற்றோருங் கேட்டோருங் காசினியில் வாழ்ந்துமுத்தி
பெற்றோர்கண் முத்தர்பெறும் பேறு. (க0அ)

கீதாசாரத் தாலாட்டு

முற்றிற்று.

கணபதிதுணை.

ஸ்ரீ தத்துவராயசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திருத்தாலாட்டு.

தத்துவப்பிரகாசம்.

அன்னைத் தரமாகி யாவர்க்கு மெய்தரிய
தன்னைத் தரமேனி சாத்தும் பெருமானே. (க)

துஞ்சம் பிறவித் துயரை, நினைந்தடியே
னஞ்சம் படிகண் டமுனித்த வாண்டகையோ. (உ)

விரும்பித் தனைத்தேட வெவ்வினையே நெஞ்ச
விரும்பைக் கனிசெய்த வெந்தை பெருமானே. (ஈ)

முன்வேத மெல்லா மொழிவரிய மொய்கழல்கொண்
டென்வே தனைகண் டெழுந்தருளி வந்தானே. (ச)

நன்கொன்றும் வானவர்க ணின் றுணங்க நானிலத்தே
யென்கண் ணரிக்க வெழுந்தருளி வந்தானே. (ரு)

தொந்தனை தீரச் சுருதி தொழும்பதத்தை
வந்தனை செய்ய மதிதந்த வள்ளலோ. (சு)

நஞ்சேய் பிறவிக்கு நாயே னடுங்காம
லஞ்சே லஞ்சேலென் றருளும் பெருமானே. (எ)

தேசார் முனிவர்குழா நின் றுணங்கத் தீயேனைக்
கூசாம லாகக் கொடியிட்ட கொண்டலோ. (அ)

- மீட்டுகைக்கு முள்ள முருக்கில மேல்வீடு
காட்டுகைக்கு வீரக் கழலிட்ட கண்டகனோ. (௯)
- கண்குளிர நான்கண்டு கொள்ளக் கடிசமமுந்
தண்களப மெய்நிறையச் சாத்தும் பெருமானோ. (௧௦)
- அனைத்துத் திசைகளுக்கு மப்பாலாய் நின்ற
தனக்குப் பரிவட்டஞ் சாத்தச் சமைந்தானோ. (௧௧)
- இங்கமுநீர் மாலை யெனக்கருளி பின்னளிசேர்
செங்கமுநீர் மாலை புணர்தருளுந் தேசிகனோ. (௧௨)
- புண்டரீ கத்தவனுங் காணாத பொன்முடிக்கே
தொண்டர் திருமாலை சூட்டக் கொடுத்தானோ. (௧௩)
- செற்ற பிறவி நீளுதத் திருமுண்ட
மற்ற பிறைபோ லணிந்தருளு மண்ணிலோ. (௧௪)
- ஆங்கோயி லீதென் றடியே எனகம்புகுதப்
பூங்கோயி லுள்ளே புகுதம் பெருமானோ. (௧௫)
- ஆத்த மறைகூற வஞ்ச மடியிணைகண்
டேத்த வடியர்குழா மின்புற் றிருந்தானோ. (௧௬)
- வேதன மென்னுருவ மாக்குதற்கு வீரசிங்
காதன மேறி யழுந்த விருந்தானோ. (௧௭)
- தோய முன்பாகத் தொழுதெழுமென் கைப்பொருளுங்
காயமு மாவியுங்கைக் கொள்ளுங் கற்பகமோ. (௧௮)
- புண்டரிகக் கைம்மலரென் புன்றலைமேல் வைத்தருளிப்
பண்டை வினைதீரப் பார்க்கும் பெருமானோ. (௧௯)

திருத்தாலாட்டு.

கரு

ஏரணவு மிஞ்ஞாலத் தோற்ற நிலையிறுதி
காரணநா னுனபடி காட்டும் பெருமானே. (௩௧)

யானறிகை யாலே யறிவ னறிவதல்லை
னுனறிவ னாகுமென நாட்டந் தருவானே. (௩௨)

சான்ற மறிவுருவஞ் சாக்கியமா மிச்சகமுந்
தோன்றாத வண்ணஞ் சொருகுவித்த தோன்றலோ. (௩௩)

இருந்த விருப்பினையும் யானறிவ தின்றித்
திருந்த விருக்க வருள்செய்த தேசிகனே. (௩௪)

அந்த வுபாதி யுனக்கான வப்பரிசே
யிந்த வுபாதி யிறைக்கென்னும் பெருமானே. (௩௫)

தான்சகத்தைக் கண்டுந் தனைக்கண்டுந் தான்மறந்து
மூன்செயவத் தைமூன் றுண்டிதற்கு மென்றானே. (௩௬)

அழுந்த விருந்த விருப்பாரா லதுவிட்
டெழுந்திருந்த தாரா லியம்பிக்கா னென்றானே. (௩௭)

வல்லிருண் மூடி யறியேனை மற்கடத்தைப்
பல்லிளி கண்டு பதைப்பித்த பண்பனே. (௩௮)

பதையாத வண்ணம் பரஞ்சுடரைக் காட்டிச்
சுதையா விருளைச் சிதைவித்த சேவகனே. (௩௯)

மீட்சி செலவின்றி வேறின்றி விண்முதலாங்
காட்சியுங் கண்ணாகக் காணுங்கண் டந்தானே. (௪௦)

கண்டகண் னாலே கடலுலகும் பாதலமு
மண்டமு நேராக வமிர்துசெய்த வண்ணலோ. (௪௧)

கக

திருத்தாலாட்டு.

உதிப்பதெல் லாமு முணர்வன் றுணர்வை
மதிப்பதும் விட்டு நீ வாளாவி ரென்றானே. (சஉ)

நாற்றஞ் சுவையொளியு ரோசையெலா நாட்டமெனந்
தோற்றமும் காணாதே சும்மாறி ரென்றானே. (சங)

சித்தசித் தீசத் திரிவிதமுந் தீர்ந்தபா
ழித்தனைக்கு முற்பத் தியுமிதுவே யென்றானே. (சச)

மும்மைப்பாழ் தீர மொழியா மொழியாலே
நம்மைப்பா ரென்று நவிலும் பெருமானே. (சரு)

அபாவபா வங்களுக் கப்பாலாய் நின்ற
சபாவமார் தன்சோதி சொல்லாமற் சொன்னானே. (சசு)

இவ்வா றறிந்தபரி சென்னவொண்ண வின்பத்தைச்
செவ்வாய் மலராமற் செப்பும் பெருமானே. (சஎ)

ஆனந்த வெள்ளமென தங்கைக் கனியாக
மோனந்தன் னுலே மொழியும் பெருமானே. (சஅ)

ஆட்டின மாயக்கூத் தென்ன வகத்துள்ளே
கட்டென ஞானக்கூத் தாட்டிய வித்தகனே. (சக)

செல்ல ஹத்த சிவப்பிர காசனே
கொல்லி மறைதேர் சொரூபா னந்தச்சுடரோ. (ரு0)

செய்வந்த வானவருந் காணாத சேவடியான்
வாய்வந்த வாய்கழ வாழும் பெருமானே.

திருத்தாலாட்டு
முற்றிற்று.

